

ת"פ 37279/05/16 - מדינת ישראל נגד דב רוזמן

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 37279-05-16 מדינת ישראל נ' רוזמן ואח'

לפני
המאשימה
כבוד השופט חאלד כבוב
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)
בית קרדן, מנחם בגין 154 תל אביב
טל': 073-3736084; פקס: 03-6339523

נגד
הנאשם
דב רוזמן
ע"י ב"כ עו"ד ד"ר גיל עשת
מגדלי התאומים 2, ז'בוטינסקי 35 רמת גן
טל': 03-6339525; פקס: 03-6339523

גזר דין

פרטי האישום

1. הנאשם, דב רוזמן, הורשע על סמך הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בשנית, בכל ארבעת האישומים בעבירות של עיסוק בניהול תיקי השקעות בלי רישיון, נשוא האישום הראשון, השפעה בדרכי תרמית (614 עבירות) נשוא האישום השני, בעבירה של השפעה בדרכי תרמית (938 עבירות) וגרימה לפרט מטעה בדו"ח חברה (17 עבירות) נשוא האישום השלישי ובעבירה של השפעה בדרכי תרמית (40 עבירות) נשוא האישום הרביעי.
2. הודאת הנאשם ניתנה רק בשלב מאוחר לאחר שקבעתי מועדים לשמיעת ההוכחות בתיק, אך בטרם תחילת שמיעת הראיות חזר בו הנאשם מכפירתו וביקש להודות במיוחס לו בכתב האישום לאחר תיקונו של זה.
3. לפי המפורט בכתב האישום הנאשם שימש בעת הרלוונטית כבעלים של חברת רוזמן ד. יזמות השקעות בע"מ (להלן: "רוזמן יזמות") ועסק החל משנת 2003 בארגון קבוצות משקיעים בשותפויות מוגבלות לצורך ביצוע השקעות משותפות בחברות שונות. הנאשם היה בעל רישיון לניהול תיקי השקעות אותו התלה בשנת 2007. בין השנים 2008-2012 סחר הנאשם בניירות ערך לשם יצירת רווחים עצמיים והיה בקיא במסחר בשוק ההון נוכח עיסוקו וניסיונו ונהג לעקוב באופן שוטף אחר התנהלות המסחר בבורסה.

בין השנים 2008-2012 פעל הנאשם בניירות ערך באמצעות 10 חשבונות בנק, 5 מהם על שמו הפרטי, 2 על

שם רוזמן יזמות, 2 על שם בתו סיון רוזמן וחשבון בנק נוסף על שם ד. רוזמן.

רמבם שביט (להלן: "**רמבם**") היה בעל רישיון לניהול תיקי השקעות והיה בתקופה מסוימת בעלים של חברה פרטית לניהול תיקי השקעות - רמבם שוקי הון והשקעות בע"מ (להלן: "**רמבם שוקי הון**") ובשלב מאוחר יותר עבד כמנהל תיקי השקעות שכיר בחברה אחרת.

4. לפי המפורט באישום הראשון, הפנה הנאשם לקוחות לקבלת שירותי ניהול תיקי השקעות בחברת רמבם שוקי הון, כאשר על פי ההסכם בין השניים היה זכאי הנאשם ל-50% מההכנסות מתיקי הלקוחות אותם הפנה לרמבם, כאשר בפועל הנאשם הוא שניהל בעצמו חלק מתיקי ההשקעות של לקוחותיו ברמבם שוקי הון וגם רמבם בעצמו פעל בחשבונות אלה.

בשנים 2007-2008 אחרי התלית רישיונו ניהל הנאשם כ-30 מתיקי ההשקעות של לקוחותיו ברמבם שוקי הון ובמקביל החזיק וסחר בניירות ערך עבור עצמו וכן ניהל תיקי השקעות עבור בתו וזאת חרף האיסור שחל על מנהל תיקי השקעות לעשות כן. בשנת 2008 ביצע הנאשם באמצעות חשבונות בשליטתו כ-3,000 עסקאות קניה ומכירה של ניירות ערך במחזור כולל של כ-21 מיליון ש"ח.

5. לפי המפורט באישום השני, בין השנים 2008-2011 תיקי ההשקעות של מרבית לקוחות הנאשם שנוהלו תחילה ברמבם שוקי הון ובהמשך בשוורץ ניהול השקעות, הורכבו באחוזים גבוהים ממניית גרינסטון תעשיות בע"מ (להלן: "**גרינסטון**"), חברה ציבורית שניירות הערך שלה הוצעו לציבור ונסחרו בבורסה לניירות ערך בתל-אביב כאשר הנאשם הוא שקבע אחוז החזקות גבוה בתיקי לקוחותיו במניה זו (כ-50% ואף יותר). באותה תקופה החזיק הנאשם באמצעות חשבונות בנק בתיק מניות בשווי של 200,000 עד 300,000 ש"ח כאשר חלק משמעותי מתיק מניות זה הורכב ממניית גרינסטון, והחל משנת 2008 בעקבות ירידה שחלה בשער מניה זו, החל הנאשם לקבל פניות מלקוחותיו שביקשו למכור את המניה כאשר הנאשם פעל לשכנע את הלקוחות להוסיף ולהחזיק במניה זו. במקביל לניסיונות אלה להניא את לקוחותיו למכור את המניה, ביצע הנאשם פעילות תרמית במניה בדרך של עסקאות עצמיות שעה שהזרים לחשבונות בשליטתו הוראות נוגדות של קניה ומכירה של המניה באותו יום, אלה התגבשו לכדי עסקאות תוך שהן נחזות במסכי הבורסה כעסקאות שבוצעו בין צדדים אקראיים, בלתי מתואמים ובלתי תלויים. בעסקאות אלה השפיע הנאשם על שער מניית גרינסטון וחשף את ציבור המשקיעים לנתוני מסחר כוזבים שיצרו מצג שווא של פעילות תקינה בניירות הערך.

פעילות תרמית זו התפרשה על פני 255 ימי מסחר במהלכם ביצע הנאשם 614 עסקאות עצמיות בהיקף כולל של 1.7 מיליון ע.ג. ובסכום כולל של כ-1.4 מיליון ש"ח.

6. לפי המפורט באישום השלישי, בין השנים 2008-2011 תיקי ההשקעות של מרבית לקוחות הנאשם, שנוהלו תחילה ברמבם שוקי הון ובהמשך בשוורץ ניהול השקעות, הורכבו מהחזקות של עשרות אחוזים ממניית מולטימטריקס בע"מ, חברה ציבורית שניירות הערך שלה הוצעו לציבור ונסחרו בבורסה לניירות ערך, הנאשם הוא שנתן את ההנחיה להחזקה גבוהה זו.

באותה תקופה החזיק הנאשם בעצמו ובאמצעות רוזמן יזמות במניית חברה זו וניהל עבור בתו שני חשבונות ניירות ערך בבנק איגוד בהם החזיקה גם היא במניות חברה זו בשווי של למעלה ממיליון ש"ח שהיוו כ-4% מהון המניות המונפק של החברה והיא גם היתה חלק מדבוקת השליטה בחברה יחד עם חברת א. פרומיד הולדינג

בע"מ ומחזיקה נוספת. הבת סיון רכשה את המניות בפברואר 2008, בין היתר באמצעות הלוואה של 250,000 ש"ח שקיבלה מרוזמן יזמות ושימשה כחלק מדבוקת השליטה בחברה עד יוני 2011 וכן שימשה דירקטורית בחברה ממרץ 2007 עד פברואר 2010.

גם פרומיד הולדינג שהחזיקה ברוב מניות השליטה בחברה קיבלה הלוואה בסכום של כ-2.75 מיליון ש"ח מקבוצת משקיעים שגייס הנאשם, כאשר על פי הסכם ההלוואה כ-8.6% ממניות החברה מושכנו לטובת המשקיעים ושימשו בטוחה להסכם ההלוואה.

7. בשנת 2008 הנאשם הקים שותפות מוגבלת באמצעותה הלוו לקוחותיו למולטימטריקס סכום כולל של כ-850,000 אירו ובמרץ 2011 עודכנו תנאי פירעון ההלוואה כך שנקבע שחלק מסכום ההלוואה ישולם באמצעות העברת מניות החברה לשותפות המוגבלת שהקים הנאשם ועוד נקבע כי החברה תשלם לרוזמן יזמות עמלה בסך של 3% באמצעות הקניית מניות החברה לרוזמן יזמות.

בעקבות ירידה שחלה בשער מניית החברה החל משנת 2008, קיבל הנאשם פניות מלקוחותיו שביקשו למכור את מניית החברה והנאשם פעל לשכנע את אותם לקוחות להוסיף ולהחזיק במניה זו.

במקביל לניסיונות אלה, ביצע הנאשם פעילות תרמית במניה בדרך של עסקאות עצמיות, לצורך פעילות זו הזרים מחשבונות בשליטתו הוראות נוגדות של קניה ומכירה של מניית החברה באותו יום, הוראות אלה התגבשו לכדי עסקאות תוך שהן נחזות להראות במסכי הבורסה כעסקאות שבוצעו בין צדדים אקראיים, ובכך השפיע על שער מניית מולטימטריקס וחשף את ציבור המשקיעים לנתוני מסחר כוזבים שיצרו מצג שווא של פעילות תקינה בניירות ערך. בנוסף, ביצע הנאשם במניית החברה פעילות תרמית בדרך של עסקאות מתואמות עם אחד מעובדיו ברוזמן יזמות, פעילות זו בוצעה לבקשתו של עובד החברה שנקלע לקשיים כלכליים ובכך גם השפיע על שער מניית החברה וחשף את ציבור המשקיעים לנתוני מסחר כוזבים.

פעילותו התרמית של הנאשם התפרשה על פני 329 ימי מסחר, במהלכם ביצע 925 עסקאות עצמיות בהיקף כולל של כ-2.9 מיליון ע.ג. בסכום של כ-2.4 מיליון ש"ח וכן ביצע 13 עסקאות מתואמות בסכום כולל של כ-13,500 ש"ח.

בין יום 18.7.2010-26.7.2010, עת סיון בתו של הנאשם היתה חלק מדבוקת בעלי השליטה בחברה, ביצע הנאשם 17 עסקאות בחשבוניתה של בתו בסכום כולל של 320,714 ש"ח מבלי לדווח על כך לציבור כדי להטעות משקיע סביר.

8. לפי המפורט באישום הרביעי, הקים הנאשם בשנת 2008 באמצעות חברת רוזמן יזמות, שותפות מוגבלת בשם ד. רוזמן ניפסון שותפות מוגבלת (להלן: "**שותפות ניפסון**") באמצעותה השקיעו הוא ולקוחותיו סכום כולל של כ-3 מיליון דולר בחברה בריטית בשם ניפסון מערכות דפוס דיגיטלי PLC. לפי הסכם ההשקעה בהתקיים תנאים מסוימים, היתה זכאית שותפות ניפסון לקבל מניות של חברת פולאר תקשורת בע"מ, חברה ציבורית שניירות הערך שלה הוצעו לציבור ונסחרו בבורסה לניירות ערך בתל-אביב.

ביוני 2011, עקב התממשות חלק מהתנאים שנידונו בהסכם ההשקעה, הוקצו לשותפות ניפסון כ-2.5 מיליון מניות פולאר. בעקבות הקצאה זו הפכה שותפות ניפסון בעלת עניין בפולאר כאשר בנוסף, בין השנים 2011-2012 השקיע הנאשם כספים בפולאר באופן אישי ובאמצעות חברות קשורות.

בין השנים 2011-2012 ביצע הנאשם פעילות תרמיתית במניית פולאר בדרך של עסקאות עצמיות עת הוא הזרים מחשבוניות בשליטתו הוראות נוגדות של קנייה ומכירה של מניית פולאר באותו יום, כאשר פעולות אלה נחזות להיות עסקאות שבוצעו בין צדדים אקראיים ובכך השפיע הנאשם על שער מניית פולאר וחשף את ציבור המשקיעים לנתוני מסחר כוזבים שיצרו מצג שווא של פעילות תקינה בשוק ההון.

פעילותו התרמיתית של הנאשם התפרשה על פני 23 ימי מסחר במהלכם ביצע 40 עסקאות עצמיות בסכום של כ-85,000 ש"ח.

9. שותפו של הנאשם לכתב האישום, רמבם שביט, ביקש להודות במיוחס לו בכתב האישום בישיבה מיום 15.1.2017. הסדר שסומן על ידי **במ/1**, כאשר לפי הסכם זה עתרו הצדדים במשותף לבית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של חודשיים אותם יישא בדרך של עבודות שירות במידה וימצא מתאים לכך על ידי הממונה, קנס כספי בסך 15,000 ש"ח והתחייבות להימנע מעבירה בסכום של 25,000 ש"ח.

בגזר הדין שניתן על ידי ביום 8.2.2017 בעניינו של רמבם, ציינתי שמדובר בהרשעה באישום הראשון בלבד, בעבירה של סיוע לעיסוק בניהול תיקי השקעות בלי רישיון וזאת להבדיל מהנאשם שהורשע בעבירות נשוא ארבעת האישומים כמפורט לעיל. עוד הוספתי בגזר הדין שמדובר בעבירה שהעונש המקסימלי הקבוע בחוק בגינה הינו שנת מאסר אחת בלבד לצד קנס כספי אך הוספתי וצינתי שנוכח קשייו הכלכליים של הנאשם, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, הודאת הנאשם, גילו הלא צעיר, בעיות בריאותיות מורכבות מהן הוא סובל, קשיים כלכליים והעובדה שהנאשם רמבם סיפק "מטריה" לנאשם שבפני בדמות רישיון לניהול תיקים, יש בכל אלה כדי להצדיק את אישור הסדר הטיעון שהוצג בפניי ועל כן כיבדתי את הסדר הטיעון כפי שהוצג בפניי.

תמצית טיעוני התביעה לעונש

10. בא כוח המאשימה, עו"ד ענתות, ביקשה להדגיש את העובדה שהנאשם שימש כמנהל תיקי לקוחות שנים רבות, בשלב מסוים התלה את רישיון הניהול וחרף זאת הוא המשיך לנהל כ-30 תיקי לקוחות שונים בשנים 2007-2008, כאשר הוא מנצל את התליית רישיונו כדי לנהל מסחר בתיקי השקעות שלו, מסחר שהיה אסור עליו לנהל כמנהל תיקים וכבעל רישיון.

באשר לאישומים השני והשלישי, במקביל לניהול מסחר עבור לקוחותיו בשתי החברות, החזיק הנאשם בניירות ערך של אותן חברות בעצמו, בסכום של 200,000-300,000 ש"ח כאשר במקביל בתו מחזיקה כ-4% ממניות החברה נשוא האישום השלישי והיותה חלק מדבוקת שליטה ואף כיהנה כדירקטורית באותה חברה. מדובר בכ-1,500 עסקאות עצמיות בסכום של כ-3.8 מיליון ש"ח וכן ב-13 עסקאות מתואמות בסכום של כ-13,500 ש"ח.

בא כוח המאשימה ביקשה להדגיש, בין היתר, את פרק הזמן הארוך של ביצוע העבירות לאורך שנים, העובדה שמדובר באיש שוק הון בקיא ומיומן, שלאורך השנים משנת 2008 עד 2012 המשיך להיות פעיל בשוק ההון, לנהל תיקי לקוחות ובמקביל לסחור בעצמו בניירות ערך בניגוד להוראות החוק, סחר באמצעות שותפות שהקים, סחר באמצעות חשבונות בנק של בתו, הכל כמפורט בכתב האישום. גם באישום הרביעי היה מעורב הנאשם בביצוע עבירות של עסקאות עצמיות על פני 23 ימי מסחר, בהיקף של כ-85,000 ש"ח, בחברה שהיתה בשליטתו שהקימה שותפות מוגבלת, גייסה סכום גבוה של 3 מיליון דולר, אותו השקיעה בחברה בריטית ובהמשך

הוקצו לה מניות של חברת פולאר, כאשר באותה תקופה הנאשם השקיע בפולאר באופן אישי ובאמצעות החברה בשליטתו, כך שהיה לו אינטרס מובהק לבצע את העבירות של השפעה בדרכי תרמית כדי להשפיע על תנודת שער מניית פולאר.

11. באשר לתכנון המוקדם של מעשי הנאשם, ציינה עו"ד ענתות שאין מדובר במעשים שנעשו בלהט הרגע, שהרי פעולת התליית הרישיון למסחר לצד עסקאות עצמיות ואחרות שביצע ב-10 חשבונות בנק שונים, עסקאות מתואמות מול אדם אחר, הקמת השותפות ושלל המעשים האחרים המפורטים בכתב האישום, אינם תולדה של החלטה רגעית אלא מדובר בתכנון מוקדם ומוקפד מצד הנאשם, כאשר הוא מבין היטב את השלכות מעשיו שעה שניהל תיקים ללא רישיון ושעה שביצע עסקאות עצמיות ואף מתואמות, מדובר באירועים נמשכים לאורך תקופה ארוכה.

12. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, ציינה עו"ד ענתות שמדובר בעסקאות תרמית על פני 600 ימי מסחר להן השפעה משמעותית על שוק ההון, על שלוש חברות שנסחרות בבורסה ומושפעות ממעשי התרמית של הנאשם.

מעשים אלה פגעו באמון הציבור בשוק ההון בכלל ובאמון המשקיעים שניהלו את תיקי ההשקעות אצל הנאשם בפרט, פגעו בדיווחי החברות הציבוריות, פגעו בתמחור של המנייה עקב המסחר התרמיתי שמשפיע על המסחר השוטף, הפעילות בניגוד עניינים של הנאשם שעה שניהל מסחר עבור לקוחותיו ללא רישיון ובמקביל ניהל את כספו שלו, יש בכל אלה כדי להעצים את הנזק שגרם הנאשם במעשיו.

עו"ד ענתות הפנתה למספר גזרי דין של נאשמים שנדונו בבית משפט זה לרבות פרשת גורבץ, פרשת שרון נתנאל, שם אמנם הוטלו עונשי מאסר לתקופות של 24 ו-27 חודשי מאסר והדגישה שאינה מבקשת לגזור גזירה שווה מאותם מקרים למקרה זה, הואיל והנאשמים שם הורשעו גם בעבירה של גניבה, אך למעט עבירת הגניבה ביצעו הנאשמים באותן פרשות עבירות דומות לאלה שאותן ביצע הנאשם, גם שם הם הודו במיוחס להם והחזירו את כל סכומי הגניבה. מאידך, ביקשה לאבחן מקרה זה מפרשת חגאשי שגם היא נדונה בפניי, הואיל ושם מדובר במי שאינו פעיל בשוק ההון וזה לא עיסוקו, שפעל באמצעות שני חשבונות בנק שהיו רשומים על שמו ועוד שלושה אחרים שהיו רשומים על שם בני משפחתו, מדובר שם ב-91 עסקאות עצמיות ומתואמות שהיקפן היה 2.3 מיליון ש"ח וכן כ-373 עסקאות עצמיות ומתואמות בכתב אופציה בהיקף של כ-7.5 מיליון ש"ח. הנאשם הורשע שם בשני אישומים כאשר לפי הסדר הטיעון עתרה המאשימה להטלת 9 חודשי מאסר ואילו הסנגור עתר ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

באת כוח המאשימה ביקשה כאמור לאבחן מקרה זה מהמקרה שבפניי בעיקר בגלל העובדה שחגאשי לא היה פעיל בשוק הון ואילו הנאשם היה כאמור מנהל ובעלים של חברה להשקעות, ארגן קבוצות משקיעים ושותפויות מוגבלות, היה בעל רישיון לניהול תיקים והשקיע בעצמו ובאמצעות לקוחותיו בחברות ציבוריות, כאשר היה מדובר בהשקעות ממוקדות שבתו שימשה כדירקטורית בחלק מדבוקת שליטה באחת מחברות אלה.

כן הפנתה באת כוח המאשימה לפרשת סרוסי ובן נפתלי וביקשה לאבחן מקרה זה ממקרה יונידרס, שם חרף העובדה שנקבע מתחם ענישה גבוה, הטיל בית משפט שלום 6 חודשי עבודות שירות בלבד.

13. באשר למתחם הראוי לקביעה במקרה זה, ביקשה באת כוח המאשימה לקבוע שהמתחם הראוי הוא 10-18 חודשי מאסר וזאת בהינתן העובדות הרלוונטיות הבאות: משך תקופת המסחר שמתפרשת על

כ-1,500 ימים, העובדה שמדובר בשלוש חברות ציבוריות, מידת הפגיעה בערך החברתי, הנזק בפועל שנגרם ויתר הנסיבות המחמירות שפורטו על ידי המאשימה.

מאידך, המתחם מתחשב בחלוקי הזמן שעבר מעת ביצוע העבירות שהרי אלה בוצעו בין השנים 2007-2012, העובדה שחקירה גלויה נפתחה בשלהי 2012 ורק במאי 2016 הוגש כתב אישום (אף שלטענת המאשימה במהלך פרק זמן זה בוצעו השלמות חקירה כולל נגד מעורבים אחרים). כמו כן, הדגישה עו"ד ענתות שכנגד חשוד מרכזי בפרשה זו הותלו ההליכים לאחר שזה הוכרז כחולה נפש ויש בכך משום נסיבה מקלה.

לנאשם אין עבר פלילי, הוא אינו צעיר בימים ועל כן הסתפקה המאשימה בעתירה לעונש ברף התחתון של המתחם היינו 10 חודשי מאסר, לצד קנס בסך 150,000 ש"ח.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשם

14. עו"ד עשת ביקש להדגיש בפתיח טיעונו שהפער בין עמדות הצדדים אינו משמעותי במיוחד שהרי עו"ד ענתות עתרה להטלת מאסר לתקופה של 10 חודשים בעוד שההגנה עותרת להטלת עונש לריצוי בעבודות שירות.

מדובר בנאשם בן 60 לערך, ששירת שירות מלא בצבא ובהמשך אף שירת במילואים עד קבלת דרגת קצונה גבוהה, אב ל-3 ילדים, נורמטיבי ללא עבר פלילי, איש משפחה, כאשר אמנם הורשע בארבעה אישומים אך חלק מהעבירות בוצעו על ידי עובדים של בית ההשקעות ובשום מקרה לא הוכח ואף לא נטען שהיתה לו כוונה לפגוע או להזיק ללקוחותיו, לא הוכח ואף לא נטען שהוא ביקש לגנוב את כספם של לקוחותיו או לרמותם, להונותם וכיוב'.

הסנגור עתר לבית המשפט לקבוע רמת ענישה דומה לזו שנקבעה בעניינו של רמבם, עליו הוטל עונש של חודשיים לריצוי בעבודות שירות, הואיל ומדובר בשותף לדבר עבירה לפחות באישום הראשון.

הסנגור הפנה למצבו הנפשי הקשה של הנאשם כפי שזה מוצא את ביטויו בחוות הדעת הרפואיות שהוגשו, בעיקר חוות דעת של ד"ר אילן טל, הפנה לעובדה שהנאשם מטופל בתרופות לבעיות נפשיות, שסובל ממחשבות של אובדן, דיכאונות קליניים ואף קיים חשש לנטילת חיים.

הסנגור הפנה לעובדה שמדובר בהליכים שהתמשכו במשך שנים רבות באופן בלתי סביר עד אשר נגרם לנאשם עינוי דין עד להגשת כתב האישום, שנאלץ למכור את דירת מגוריו היחידה על מנת להחזיר ללקוחותיו את כספם, שגם לאחר מכירת דירת מגוריו נותר חייב כספים ועל כן עתר הסנגור לבית המשפט לקבוע מתחם ענישה של עבודות שירות, פחות מ-6 חודשים ועד 10 חודשי מאסר כאשר בין לבין עתר הוא להטיל על הנאשם את הרף התחתון של המתחם, היינו להסתפק בעונש של עבודות שירות.

עדויות אופי

15. העיד בפניו ר"ח מיכה אזולאי שמלווה את הנאשם ב-20 שנים האחרונות, גם אותו וגם את החברה שבבעלותו, כאשר הוא מציין שעובר לשנת 2008 עסקיו של הנאשם שגשו אך בעקבות המשבר הפיננסי העולמי נכנסו עסקים אלה לקשיים כלכליים עצומים, החלו להצטבר הפסדים כספיים, השקעות של לקוחותיו וגם של הונו העצמי של הנאשם נפגעו וחלקם אף נמחקו, הנאשם נאלץ למכור את דירת מגוריו

כדי למזער את הנזק שנגרם ללקוחות ורק בשנה האחרונה השתפר קמעה מצבו.

רו"ח אזולאי ביקש להדגיש את העובדה שגם בעתות המצוקה פרע הנאשם את חובותיו לרשויות המס והמדינה, ביקש ללמד עליו סנגוריה וטען שהוא רחוק מרחק עצום מכל עניין פלילי ועתר לבית המשפט שלא להחמיר עמו.

שמעתי גם את בנו של הנאשם, נתנאל רוזמן, שביקש להדגיש את המחיר הנפשי והמשפחתי הכבד שהנאשם נשא בו החל מתחילת הסתבכותו בפרשה זו, הנאשם לא התעלם כלל ועיקר מאותם משקיעים אלא המשיך ודאג להם על חשבון כספו שלו, הוא ביקש להדגיש את העובדה שהנאשם עשה הכל כדי שלא יוגשו תביעות כנגדו עד כדי מכירת דירת מגוריו.

בנו של הנאשם הוסיף וציין שבקרב כל מקורביו קיים חשש ממשי שהנאשם יפגע בעצמו עקב מצבו הנפשי וחרדותיו לאחר הגשת כתב האישום והחשש מפני העונש שיוטל עליו.

כן העידה בפניי הגב' ענת ענאל, בת זוגו של הנאשם מזה 5 שנים, שביקשה להדגיש את אופיו הנוח והנעים, את דאגתו לזולת ואת העובדה שהנאשם עמד לצידה בתקופה קשה שהיא עברה לאחרונה עת התגלה גידול בגופה שחייב טיפול כימותרפי וניתוחים, כאשר הנאשם שהה לצידה, סעד אותה ללא לאות.

16. כמו כן הוגשו לי ראיות נוספות מטעם ההגנה.

הוגשו לי על ידי ההגנה ריכוזי הכנסות של הנאשם לשנים 2005-2015 מהם עולה שלחברה בבעלות הנאשם ישנה יתרת עודפים שלילית בסכום של כמיליון ש"ח.

הוגש לי דו"ח של ד"ר לרמן (נ/7) אודות מצבה הרפואי של אימו של הנאשם שסובלת מדמנציה בדרגה בינונית-קשה ונזקקת לעזרה בכל תפקודי היומיום, אינה מזהה קרובי משפחה.

הוגש לי מסמך של עו"ס קלינית של עיריית הרצליה אגף הרווחה (נ/6).

הוגשו לי מספר תעודות הערכה ומכתב הערכה על תרומתו של הנאשם לגופים שונים (נ/8).

הוגשו לי דפי חשבון של הנאשם בבנק המצביעים על חובות בחשבונות העוד (נ/9).

כמו כן הוגש לי העתק מפרסום בעיתון כלכלי על פני שלושה עמודים (נ/10).

כן הוגש לי סיכום ביקור מעקב של בית חולים איכילוב, מערך אונקולוגי מחודש פברואר 2017, אודות בת זוגתו של הנאשם כאשר בסיכום צוין שמדובר בסרטן חוזר בשד, צוין שהמטופלת מקבלת טיפול כימותרפי, סובלת מתופעות לוואי שהופנתה להמשך טיפול כימותרפי והורמונאלי (נ/2).

כמו כן הוגשה לי חוות דעת פסיכיאטרית שנערכה על ידי ד"ר אילן טל, מומחה בתחום הפסיכיאטריה (נ/3) שהנאשם הופנה לטיפול עקב מצב חרדתי משמעותי, לעיתים עם תסמינים דיכאוניים, מושפע מהאירועים בחייו, סובל מאי שקט, ונראה שהתסמינים חוזרים לאחרונה.

בפרק הסיכום צוין שלעיתים סובל ממחשבות ייאוש עם חלק מסוים למות, הועלו תכנים של בושה ואשמה ומאידך קיימים תכנים נרקיסיסטיים.

לסיכום מציין ד"ר טל שלאורך הטיפול הוא צפה בנאשם בזמני מצוקה רבים בהם היה מוטרד, מוצף ומבולבל עם תסמונת חרדתית כמעט קבועה ותסמונת דיכאון אפיזודית. הנאשם הגיע לטיפול פסיכיאטרי בשנת 2008, הגיע לטיפול שני בשנת 2010 אז גם נטל תרופות אך עדיין סבל מדיכאון והיה מוטרד, בשנת 2011 שוב הגדיל את כמות התרופות ומאז לא הופנה לטיפול פסיכיאטרי עד חודש אפריל 2016 אז הופנה שוב פעם על ידי קופת חולים משום שהוא סבל מקשיי שינה חרף נטילת תרופות, דיווח על מצב רוח רע, בכי, מחשבות בוושה וכיו"ב.

דברי הנאשם עצמו

17. שמעתי את דברי הנאשם שנאמרו בהתרגשות, בכי, קול שבור, כאשר הנאשם תיאר את תהליך נפילתו וקריסתו מאיגרא רמא לבירא עמיקתא רק עקב וכתוצאה מהמשבר הפיננסי העולמי בשנת 2008 ולא כתוצאה ממעשה מרמה או הונאה שבוצע על ידו.

בשנת 2008 נפלו השווקים הפיננסיים בעולם ובעקבות נפילה זו קרס כל עולמו.

הנאשם דיבר כאמור בהתרגשות רבה, בבכי לא פוסק תוך שהוא מתייפח ומפרט את שעבר הוא ושני הוריו מאז תחילת הפרשה, תיאר תקופה זו כתקופת גיהנום שבמהלכה הוא אף מתקשה לישון, אביו הלך לעולמו, אימו חלתה באלצהיימר ובת זוגו לקתה במחלת הסרטן.

הנאשם ביקש להדגיש את העובדה שהוא לא גנב אגורה אחת לכיסו, אך הוא מודה שהוא טעה ומגיע לו עונש בגין העובדה שהוא המשיך בניסיונותיו לסייע בידי לקוחותיו, מה שהחמיר עוד יותר את הסתבכותו.

דין והכרעה

18. תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") יצר מנגנון תלת שלבי בעת גזירת העונש. **בשלב ראשון** על בית המשפט לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות והאם אלה מהוות אירוע אחד או אירועים נפרדים. כאשר מדובר במספר אירועים על בית המשפט לגזור עונש נפרד לכל אירוע, או עונש כולל לכלל האירועים.

בשלב שני, בית המשפט אמור לקבוע את מתחם העונש ההולם ובנדון עליו להתחשב בשלושה פרמטרים, הכל כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין: ראשית, בערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; שלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.

בשלב השלישי על בית המשפט לבחון את הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין, לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהתחשב בהן לגזור את הדין. העונש נגזר בתוך מתחם הענישה למעט נסיבות חריגות של שיקום או צורך יוצא דופן בהגנה על שלום הציבור.

ראו לצורך זה את ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.2013) בו התייחס בית המשפט העליון בהרחבה לתיקון 113 שבמסגרתו נקבע כאמור המנגנון התלת שלבי בגזירת העונש וראו גם את ת"פ (מחוזי ת"א) 62657-07-14 **מדינת ישראל נ' אורון** (15.3.2015).

קביעת מתחם העונש ההולם

19. שאלה נכבדה היא האם שעה שמוצג לבית המשפט הסדר "טווח" לעניין הענישה יש מקום שבית המשפט עצמו יקבע מתחם ענישה אם לאו והאם במקרה זה על בית המשפט לפרט את קביעתו לגבי מתחם עונש הולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך פירוט הנסיבות לגזירת העונש בתוך המתחם או לחריגה מאותו מתחם? הוזה אומר, האם על בית המשפט להסתפק בשיקולים שנשקלו על ידי המאשימה שעה שהגיעה לאותו הסדר עם הנאשם או שמא עליו, גם במסגרת הסדר טיעון שבו מוצג לבית המשפט טווח ענישה, לפרט בהתאם לתיקון 113 את כל השיקולים הרלוונטיים.

כבר קבעתי בעבר שבמקרים בהם מוצג הסדר שבו הצדדים עותרים לבית המשפט להטיל על נאשם עונש מוסכם, הרי מלאכתו של בית המשפט קלה יותר במובן זה שעל פי העקרונות שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 (2002), על בית המשפט לבחון האם העונש המוצע חורג מרמת הענישה הראויה והמקובלת באופן שמצדיק את התערבות בית המשפט בהסדר הטיעון.

על חשיבותו של שוק הון הוגן בכלכלה מודרנית נכתב לא אחת בפסיקה, כך למשל ציינה כב' השופטת א' פרוקצ'יה ברע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ (14.4.2010):

"שוק הון יעיל הוא גורם מפתח לצמיחה כלכלית, אשר לא יצלח בלא ציפייה של המשקיע האינדיבידואלי להפיק תועלת עצמית מהשקעתו בשוק ההון. ציפייה זו להפקת טובת הנאה מהשקעה בניירות ערך מותנית בקיום שוק אמין, הפועל ביושר ובהגינות".

בע"פ 3164/14 פן נ' מדינת ישראל (29.6.2015) קבע בית המשפט העליון (כב' השופט נ' סולברג) ביחס לעבריינות הכלכלית:

"עבריינות כלכלית מעין זו שבכאן, נחזית לעיתים כמלאכה 'נקיה' ביחס לעבריינות שגרתית אחרת; ולא היא. מבצעי העבירות בכגון דא אינם נקיי-דעת. בעבירות טבוע גנאי [...] בצע כסף הניע את השניים לפגוע בחברות, במשקיעים, להפר את האמון כלפיהם, לפגוע בשוק ההון ובאמון הציבור בו".

20. חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק ניירות ערך") מבקש להבטיח שוק ניירות ערך ממוכנן. פעילות מסחר תקינה והגונה בשוק זה מבוססת על גילוי נאות ומידע אמין, וכמובן על טוהר מידותיהם של אלו שבידם הידע, המיומנות, והמקצועיות וכן של כל גורם נוסף המשפיע על שוק זה.

בשלושה מבין ארבעת האישומים המיוחסים לנאשם הואשם בעבירות תרמית בניירות ערך לפי סעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך. בבסיס האיסור הקבוע בסעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך עומדת אותה התכלית של שמירה על שוק ההון יעיל והוגן ועל אמון הציבור בו. עבירת ההשפעה בדרכי תרמית משפיעה על מחיר נייר הערך באופן שמחיר זה אינו משקף עוד את ערכו הכלכלי בהתבסס על מידע כלכלי המצוי בשוק וכוחות היצע וביקוש, אלא מעוות הוא על ידי אותה מניפולציה וניסיון להשפיע על מחירו.

בע"פ 8465/15 בן זקן נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (12.9.2016) חזר בית המשפט העליון על התכליות הללו ועל הלכות קודמות בעניין [ההדגשות שלי, ח.כ.]:

"התכלית המרכזית המונחת בבסיס האיסור המופיע בהקשר זה כיום בסעיף 54(א) לחוק ניירות ערך, הינה 'הצורך בהגנה על אמון הציבור בכלל, ועל ציבור המשקיעים בפרט, בשוק ניירות הערך, בהגינות המסחר שבו, ביעילותו ובתקינותו [...] מטרת ההוראה בחוק היא גם לשפר את יכולתו של המשקיע הסביר לקבל החלטות על בסיס כל המידע הרלוונטי, תוך נטרול אותם גורמים שיש בהם כדי לעוות את המידע שבידי המשקיע [...]'" (ע"פ 5383/97 טמפו תעשיות בירה בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 568, 557 (2000); כן ראו: ע"פ 1027/94 זילברמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(4) 502, 514-515 (1999); זוהר גושן "תרמית ומניפולציה בניירות ערך: תאומים לא זהים" משפטים ל 591, 598-600 (2000) (להלן: גושן))."

השפעה בדרכי תרמית על המסחר בבורסה מהווה פגיעה בשוק ניירות הערך, כך נקבע בשורה ארוכה של פסקי דין. כך גם קבעתי בת"פ (מחוזי ת"א) 51462-12-10 **מדינת ישראל נ' קאופמן** (24.10.2011) וכך גם קבעתי בת"פ (מחוזי ת"א) 29726-12-10 **מדינת ישראל נ' גורבץ** (29.4.2012), תוך שהדגשתי שעבירות תרמית שנועדו להשפיע על שער נייר הערך מתוך ענין אישי של הנאשם, כדי להפיק רווח אישי על חשבון לקוחות או על חשבון הציבור, או אף לטובת לקוחותיו כבענייננו, ותוך פגיעה באמון ציבור המשקיעים ובשקיפות הפעילים המקצועיים בשוק זה - כל אלה הינן בגדר תופעה חמורה שפגיעתה עלולה להיות בנכונות הציבור להמשיך ולהשקיע בשוק ההון, וחובת בית המשפט להכביד ידו על מבצעי העבירות שפוגעים בערכים אלה.

מקל וחומר, כאשר העבירות מבוצעות על ידי מי שהינו בעל ידע ומיומנות במסחר בשוק ניירות הערך נוכח הקושי הלא מבוטל, במקרים רבים, לחשוף פעילות בלתי-חוקית שכזו מחד, ונוכח הרווח הכספי הגבוה הצפוי לאותם נאשמים מאידך, ומכאן הצורך להילחם בתופעה זו כדי לגרוע מהפיתוי להשפיע בדרכי מרמה על המסחר ומתוך כוונה להרתיע אחרים מללכת בדרך נלוזה זו.

21. ראשית, מוצא אני לנכון לקבוע בהתאם לאמור בסעיף 40ג לחוק העונשין שבנסיבות אלה יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם אחד עבור כל העבירות בהן הורשע הנאשם, זאת בין היתר גם בשל הזיקה בין העבירות, הדמיון ביניהן והעובדה שכולן בוצעו באותה כוונה. גם באי כוח הצדדים בטיעונם לעונש אימצו גישה לפיה ראוי לקבוע מתחם עונש אחד לגבי כלל העבירות נשוא כתב האישום.

העיקרון המנחה, כפי שנקבע בתיקון לחוק, הינו עיקרון ההלימה ועל פי סעיף 40ג לחוק העונשין מתחם הענישה ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה מחד אך גם בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט.

22. מבחינת עוצמת הפגיעה בערך המוגן, אין ספק שמדובר בפגיעה חמורה מאוד בערכים המוגנים בשוק ההון שהרי הנאשם שימש כאמור כמנהל תיקי לקוחות שנים רבות, בשלב מסוים התלה את רישיונו אך המשיך לנהל כ-30 תיקים של לקוחותיו תוך שהוא מנצל את התליית רישיונו כדי לנהל מסחר בחשבונותיו שלו ושל מקורבים לו בתיקי השקעות, מסחר שהיה אסור עליו לנהל כמנהל תיקים ובעל רישיון.

הנאשם גם החזיק בניירות ערך של אותן חברות באישומים השני, השלישי והרביעי, בסכומים לא מבוטלים, כאשר בתו אף מחזיקה בנתח מניות בחברה נשוא האישום השלישי ושימשה כחלק מדבוקת שליטה ואף כיהנה כדירקטורית באותה חברה.

מדובר בעסקאות עצמיות בסכום די גבוה של כ-1.4 מיליון ש"ח באישום השני, 2.4 מיליון ש"ח באישום השלישי ו-85,000 ש"ח באישום הרביעי (3.88 מיליון ש"ח) ובעסקאות מתואמות בסכום של 13,500 ש"ח באישום השלישי.

מלבד היקף הפעילות הלא חוקית שבצידה סכומי כסף נכבדים, ביצוע עסקאות עצמיות ומתואמות, הרי אין להתעלם מהעובדה שמדובר בפרק זמן ארוך בין השנים 2008-2012, שבמהלכו ביצע הנאשם את העבירות נשוא כתב האישום.

באישום השני הפעילות התרמיתית התפרשה על פני 255 ימי מסחר במהלכם ביצע הנאשם 614 עסקאות עצמיות ואילו באישום השלישי היא התפרשה על פני 329 ימי מסחר במהלכם ביצע הנאשם 925 עסקאות עצמיות. גם האישום הרביעי מוסיף נופך של חומרה בעצם הפגיעה באינטרס המוגן שהרי זה היה מעורב בביצוע עסקאות עצמיות על פני 23 ימי מסחר, היה לו אינטרס מובהק לבצע את העבירות של השפעה בדרכי תרמית כדי להשפיע על תנודות שער המניה, הנאשם הקים שותפות מוגבלת שהוקצו לה מניות בחברה והנאשם השקיע באופן אישי ובאמצעות חברה שבשליטתו באותה חברה ועל כן היה לו אינטרס ממשי להשפיע על שער הנייר של החברה.

23. משך התקופה הארוכה של הפעילות האסורה על פני השנים 2008-2012, מספרן הרב מאוד של העסקאות העצמיות והמתואמות שבוצעו על ידי הנאשם, ההיקף הכספי של העסקאות, סכומי ההשקעה האישיים שהשקיע הנאשם, מעורבותו בהחזקת מניות של חברה שבה השקיע הנאשם את כספיו לקוחותיו, השקעה בחברות שלנאשם היו אינטרסים כלכליים באותן חברות, העובדה שמעשי הנאשם נמשכו לאורך שנים - כל אלו מלמדים על כך שאין מדובר במעשים שבוצעו בלהט הרגע אלא מעשים שנמשכו לאורך שנים וככל הנראה גם תוכננו על ידי הנאשם להתבצע לאורך תקופה ארוכה.

העובדה שהנאשם התלה את רישיון ניהול התיקים שהחזיק בו, ובמקביל המשיך לנהל את תיקי ההשקעות של כ-30 מלקוחותיו מבלי לגלות עובדה זו, והעובדה שהנאשם השקיע מכספו שלו וניהל גם תיקי השקעות שלו, כל אלה מלמדים על כך שמדובר בתכנון מוקדם ובמחשבה שהקדיש הנאשם שעה שבחר במתווה זה. הנאשם הבין היטב את השלכות מעשיו שעה שניהל תיקים ללא רישיון ושעה שביצע עסקאות עצמיות ואף מתואמות.

24. אין צורך להכביר מילים לגבי מידת הפגיעה והנזק שגרמו מעשיו של הנאשם לאמון הציבור בכלל ובמשקיעים שניהלו את תיקי ההשקעות אצלו בפרט. בנוסף לנזקים אלה הרי מעשיו של הנאשם פגעו בדיווחי החברות הציבוריות, פגעו בתמחור של המניה עקב המסחר התרמיתי, כאשר לצד אלה פעילות הנאשם בניגוד עניינים שעה שניהל את כספיו לקוחותיו מחד ואת כספו שלו מאידך, יש בכך כדי להעצים את מידת הנזק שגרמו מעשיו.

אין לומר שמדובר במקרה שבו עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף הנמוך של הסקאלה ועל כן חלק מהפסיקה שהוגשה לי על ידי ההגנה אינה רלוונטית למקרה זה נוכח היקף העבירות, ריבוי, התמשכות העבירות לאורך שנים רבות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, עוצמת האינטרס שהיתה לנאשם ויתר השיקולים כפי שמניתי לעיל.

25. ראיתי לציין את טענתו של הנאשם שהסתבכותו בעבירות נשוא כתב האישום הינה תולדה של נפילת שוקי ההון בעולם בשנת 2008, שהחלה בנפילת שוק המשכנתאות בארה"ב והמשכה השפעה על כלל

שווקי ההון בעולם.

הנאשם טען כאמור, וטענתו זו לא נסתרה, שמשבר שוק ההון העולמי גרם להפסדים גדולים בתיקי השקעות אותם ניהל וכל מעשיו בהמשך נועדו למען מאמצי הנאשם למזער את הנזקים שנגרמו ללקוחותיו כאשר הוא לא גנב ולו שקל אחד לכיסו אלא עשה את שעשה מתוך אמונה שבכך יוכל לסייע ללקוחותיו.

איני בא לקבוע שאכן מעשי הנאשם בהמשך נועדו אך ורק לסייע ללקוחות שהרי הנאשם, כפי שמפורט בכל האישומים, פעל על מנת להשיא את רווחיו שלו באמצעות השקעות כספים בסכומים לא מבוטלים מטעמו, השקעה של בני משפחתו וניסיון לשפר את מצבו הפיננסי ולהעלות את שווי ניירות הערך בחברות בהן החזיק.

26. משבאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כאמור, נתתי את דעתי אף למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות דומות, נתתי דעתי לכל אותם פסקי דין שהוגשו לי על ידי הצדדים ומוצא אני לקבוע באופן מפורש שפרשה זו שונה בתכלית מת"פ (מחוזי ת"א) 44510-12-12 **מדינת ישראל פרקליטות מחוז תל-אביב (מסוי וכלכלה) נ' חגאשי** (3.6.2013) בה הנאשם יוצג על ידי עו"ד עשת, שהרי הנאשם שם לא היה עובד בשוק ההון, לא ניהל כספי לקוחות אלא ניהל את כספו שלו וכספי בני משפחתו, גרם להם הפסדים כבדים בשוק ההון וניסה למזער את הנזק באמצעות מסחר מתואם, טען שלא ידע שמדובר במעשי עבירה ומעורבותו היתה קטנה במידה רבה ממעורבות הנאשם במקרה שבפניי שלא לדבר על בכירותו של הנאשם, על התכנון המוקדם של מעשיו, על היקף הפעילות, על אורך הזמן של הפעילות וכיוב' שיקולים שמבדלים את המקרה הנוכחי ממקרה חגאשי.

גם אין לראות בעונש שהוטל על הנאשם בת"פ (מחוזי ת"א) 16941-03-14 **מדינת ישראל נ' בביוב** (17.2.2015) כעונש שיש ליישמו במקרה הנוכחי. שם דובר על הסדר טיעון בין התביעה לבין ההגנה שהתבסס בעיקר על הטיעון שהנאשם העיקרי שם נמלט מהארץ, חלקו של הנאשם העיקרי היה גדול יותר באופן משמעותי מחלקו של הנאשם, לנאשם יוחס אישום אחד.

אכן באותה פרשה היה מדובר בהסדר חריג ויוצא דופן אף לפי הגדרת הצדדים וגם בית המשפט התייחס לכך במסגרת גזר הדין:

"לולא היה מדובר בעסקת טיעון הייתי קובע את מתחם הענישה הראוי בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל [...] זאת, נוכח ההשלכה הרוחבית הדרמטית שיש לעבירות מהסוג שביצע הנאשם על האמינות שמייחס הציבור לשוק ההון ולבעלי המקצוע הפועלים בו [...] ללא אמון הציבור, לא יכול להתקיים שוק הון יעיל ומשוכלל המקדם את המשק".

27. קביעת מתחם העונש בנסיבות כתב האישום כמפורט לעיל ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה ובמגמת ההחמרה בענישה בעבירות כלכליות, היתה ברגיל מחייבת קביעת רף עליון של 3 עד 4 שנות מאסר ורף תחתון של שנה עד שנה וחצי, כך שחסד נעשה עם הנאשם שעה שהמאשימה עתרה לקביעת מתחם חריג מאוד של 10-18 חודשי מאסר.

אילו עניינו של הנאשם היה מובא בפני בית המשפט ללא הסדר טיעון, העונש שהייתי גוזר עליו, גם בהתחשב בנסיבות האישיות המיוחדות, היה של 18-24 חודשי מאסר בפועל.

יחד עם זאת, אין להתעלם מהעבודה שמעשי הנאשם, כמפורט בכתב האישום, החלו בשנת 2007 ונמשכו ברובם עד שנת 2011, כאשר בשנת 2012 נפתחה חקירה גלויה אך כתב האישום הוגש רק בחודש מאי 2016, הווה אומר, חלף פרק זמן של כ-5-9 שנים מאז ביצוע העבירות נשוא כתב האישום ועד להגשת כתב האישום, פרק זמן ארוך לפי כל קנה מידה, בלתי סביר, שיש בצדו עינוי דין לא מבוטל לנאשם שנתון שנים רבות בסיכון של הגשת כתב אישום כנגדו, בהיעדר כל יכולת להשפיע על מועד הגשת כתב האישום אשר נתון כל כולו לשיקול דעתה של הרשות החוקרת והמאשימה. מדובר בנסיבות חריגות ויוצאות דופן שבעטיין מצאתי לקבל את מתחם הענישה המקל לו עתרה המאשימה במסגרת הסדר הטיעון.

על כן, אני קובע את מתחם הענישה בין 10 חודשים ל-18 חודשים של מאסר, כהצעת המאשימה.

גזירת עונשו של הנאשם

28. בכל הנוגע לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין, מצאתי לציין את הודייתו של הנאשם במיוחד לו במסגרת הסדר טיעון עוד בטרם תחילת שמיעת הראיות בתיק, נסיבה זו היא נסיבה שאכן מצדיקה הקלה עם הנאשם שהרי אין מדובר רק בחסכון זמן שיפוטי וחסכון בזמנם של העדים, אלא שמדובר פה בנטילת אחריות של הנאשם על מעשיו.

לא התעלמתי מהנזק שצפוי להיגרם לנאשם כתוצאה מניהול חקירה לאורך שנים, ניהול ההליך המשפטי והנזק שעלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהטלת עונש מאסר, לרבות בשל גילו הלא צעיר, אך אלה אינם חזות הכל.

הנאשם הציג בפניי פרסום תקשורתי בעיתון כלכלי מרכזי שסקר את הפרשה ואת מעורבות הנאשם באופן נרחב מאוד, כך שמוכן אני לקבל את טיעונו של הנאשם שפרסום זה גרם לו נזק לא מובטל בקרב מכריו ומשפחתו.

איני מתעלם גם מהעובדה שהחקירה התמשכה מספר שנים ועקב כך נגרם לנאשם עינוי דין לא מבוטל שהרי פרטי החקירה היו ידועים לכולי עלמא, ומרגע תחילת הפרסומים אודות הפרשה יש להניח שמעמדו של הנאשם בקרב מכריו, חבריו, בני משפחתו וכל מי שבא איתו במגע עסקי לרבות לקוחותיו, סבל פיחות ניכר שלא לדבר על כך שמצבו הכלכלי של הנאשם רק הלך והתדרדר.

איני מתעלם מהטענה של הנאשם שמאז חשיפת הפרשה הוא ניסה בכל מאודו להמשיך ולעבוד כדי לא להיקלע להליך של פשיטת רגל, ניסה בכל מאודו למזער את הנזק שנגרם ללקוחותיו ולצורך זה אף נאלץ למכור את דירת מגוריו היחידה על מנת להחזיר ללקוחותיו חלק מהשקעותיהם והוא עדיין נותר חב סכומי כסף ניכרים כפי שעולה ממסמך שהוגש על ידי ר"ח מטעמו שמרכז את הכנסותיו אל מול חובותיו מאז שנת 2007 ועד היום.

לא התעלמתי מדברי בנו של הנאשם, מהמסמכים הרפואיים אודות מצבה הרפואי של אמו של הנאשם, ממכתבי ההוקרה שהוגשו אודות הנאשם, מגילו הלא צעיר, העדר עבר פלילי וכיוב' שיקולים.

29. סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין מאפשרים לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא מטעם של שיקום ובין לחומרא מטעם של הגנה על שלום הציבור.

נתתי דעתי בהרחבה לחוות דעת פסיכיאטרית שנערכה על ידי ד"ר אילן טל על כל הפירוט שבה כפי שנטען בהרחבה על ידי בא כוחו עו"ד עשת. מדובר בטיפולים שהחלו בשנת 2008 וניתנו לסירוגין במשך השנים והחריפו לקראת שנת 2016 עת הגיע ההליך הנוכחי לשלבים מכריעים.

כמו כן התרשמתי מאוד מכנות דבריו של הנאשם בטיעונים לעונש, התרשמתי מאדם שעבר תהליך כואב של קריסה במעמדו הכלכלי, חברתי ומשפחתי שהביא אותו עד כדי מכירת דירת מגוריו היחידה, אדם שחושש מאוד מתוצאות ההליך המשפטי עד כדי קשיים בשינה חרף נטילת תרופות, דיווח על מצב רוח ירוד, בכי, תחושות בושה ואפילו מחשבות אובדניות.

גם אינני מתעלם מהטיעון של בת זוגו של הנאשם שסבלה גם היא ממחלה קשה בעת האחרונה והנאשם סעד וממשיך לסעוד אותה בתהליך ההחלמה הקשה.

30. כאמור, המאשימה התחשבה עד מאוד במצבו הייחודי של הנאשם שעה שבחרה לטעון למתחם עונש שהוא מקל ביחס למקרים אחרים דומים שנדונו בפני בית משפט זה. השאלה שמונחת על פתחי עתה הינה האם ראוי שבית משפט יתן משקל נוסף לאותן נסיבות מקלות של שיקום, שעל פי מצוות המחוקק מצדיקות אף חריגה ממתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט בנסיבות המתאימות?

התלבטתי לא מעט בטרם הכרעה במקרה זה.

כפי שפירטתי בהרחבה מדובר במקרה חמור וקשה שבנסיבות אחרות ראוי היה להטיל על הנאשם עונש של מאסר חמור בהרבה מזה אליו עתרה המאשימה.

מאידך, מדובר בנסיבות חריגות ויוצאות דופן אף ביחס לנאשמים נורמטיביים אחרים שבאים בפני בית המשפט בעבירות דומות.

31. מצאתי לקבוע שעמדת המאשימה שהלכה כברת דרך ארוכה לקראת הנאשם שעה שעתרה להטלת הרף התחתון של מתחם הענישה שהומלץ על ידה, הינה עמדה הוגנת, ראויה ומידתית.

הטלת עונש מאסר מתחת לרף התחתון של העונש ההולם היא בלתי סבירה בעליל בהינתן העובדה שמדובר בכתב אישום כה חמור, בריבוי עסקאות, בסכומי כסף גדולים, בפעילות בניגוד עניינים, בעבירות של מסחר עצמי, מסחר מתואם, מעורבות של בני משפחה, המשך ניהול תיק מסחר אישי לצד ניהול תיקי לקוחות.

32. **על כן, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר אך הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים על אחת העבירות בהן הורשע.

ג. קנס כספי בסך של 120,000 ש"ח או 12 חודשי מאסר תחתיו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 3.9.2017 וכל 3 לחודש אחריו. אי תשלום שובר אחד יביא להעמדת כל יתרת סכום הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ז, 18 יוני 2017, במעמד הצדדים.

חאלד כבוב, שופט